

Definitieve beschikking

H.J.P. Sijbers
Schepengraaf 4
6035 PV OSPEL

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en/of 19d
Natuurbeschermingswet 1998
Groote Peel

Nummer

1219750/1290475

Directie

Ecologie

Aanvraag

Bij brief van 23 mei 2006 heeft, namens u, de heer P. van Lier van Bergs Advies te Heythuysen bij de provincie Limburg een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en/of 19d van de Natuurbeschermingswet 1998.

De vergunningaanvraag is op 21 augustus 2006 door de provincie Noord-Brabant ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op een pluimveebedrijf op de Schepengraaf 4 te Ospel, gelegen in de gemeente Nederweert. Er wordt een vergunning aangevraagd voor een bedrijfssituatie met een jaarlijkse emissie van 7.313,8 kilogram ammoniak.

Deze activiteit vindt plaats in of in de nabijheid van het Natura 2000-gebied de Groote Peel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied). Dit gebied is tevens aangewezen als beschermd natuurmonument.

Procedure

Bij besluit van 25 oktober 2006 hebben wij gelet op het bepaalde in artikel 42 lid 2 van de Natuurbeschermingswet met dertien weken verlengd.

Op 18 september 2006 hebben wij de laatste Wet milieubeheervergunning voor het onderhavige bedrijf van de gemeente Nederweert ontvangen. Dit betreft een Wet milieubeheer vergunning van 10 oktober 2001.

De aangevraagde en vergunde situatie in deze Wet milieubeheervergunning is een emissie van 7752,2 kg ammoniak per jaar met een bijbehorende depositie op de rand van Groote Peel van 43,07 mol potentieel zuur per hectare per jaar.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Onze Minister kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet).

Op grond van artikel 10a wijst Onze Minister gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet).

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de Minister aangewezen Vogelrichtlijn-gebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

De Minister heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen.

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst.

De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 ter implementatie dient van de Habitatrichtlijn, ligt richtlijnconforme interpretatie dan ook in de rede.

Dat betekent dat ook voor habitatrichtlijngebieden een vergunningsplicht ex artikel 19d van de wet wordt aangenomen als er sprake is van activiteiten die effecten kunnen hebben op deze gebieden.

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd

natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Nummer

1219750/1290475

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet). Als er sprake is van een vastgesteld beheersplan moet ook daarmee rekening worden gehouden.

Artikel 19f van de wet bepaalt dat voor nieuwe projecten of andere handelingen die niet direct verband houden met of nodig zijn voor het beheer van het gebied, maar wel significante gevolgen kunnen hebben voor zo'n gebied, door de initiatiefnemer een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied moet worden gemaakt.

Indien er geen zekerheid is dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet worden aangetast, kan alleen een vergunning worden verleend bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard (artikel 19g). Wanneer het betrokken gebied een gebied is met een prioritaire habitat en/of prioritaire soort, kunnen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of voor het milieu wezenlijk gunstige effecten worden aangevoerd.

Tevens dienen compenserende maatregelen te worden getroffen om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft (artikel 19h).

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied, beschermd natuurmonument)

Beschermd natuurmonument

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990 aangewezen als beschermd natuurmonument en staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen.

Nummer

1219750/1290475

Vogelrichtlijn

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijke kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

In het besluit tot aanwijzing van de Groote Peel als Speciale beschermingszone als bedoeld in de Vogelrichtlijn wordt het gebied als volgt omschreven:

“De Groote Peel is een restant van een eertijds veel groter hoogveengebied gelegen op de grens van Limburg en Noord-Brabant. Het gebied kent een grote landschappelijke afwisseling van open en droge heideterreinen, pijpestrootjes-savannen, waterplassen, struwelen, bosjes en moerassige laagten met veenputten. In dit geheel is de waterhuishouding en de kwaliteit van het oppervlaktewater van groot belang.

Jaarlijks worden in het gebied van de Groote Peel circa 150 vogelsoorten waargenomen waarvan circa 95 soorten als broedvogel. Zeer belangrijk is het voorkomen van zwarte stern, kleinst en klein waterhoen, porceleinhoen, geoorde fuut, roerdomp, blauwborst, bruine kiekendief, wespendif, kwartel en waterral. In winter- en trektijd wordt het gebied bevolkt door vele soorten steltlopers en eenden. Befaamd is het gebied als pleisterplaats voor doortrekkende kraanvogels terwijl in de winterperiode ca. 3.000 rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.”

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten. Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespendif, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porceleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst. Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels, terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

In de periode 1993-97 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I). Het gebied is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen (peilperiode 1993-97) verder van betekenis voor de volgende soort van bijlage I: porseleinhoen (broedvogel). Andere trekkende soorten waarvoor het gebied van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen: dodaars, geoorde fuut en roodborsttapuit (broedvogels); taigarietgans, toendrarietgans en kolgans.

Nummer
1219750/1290475

Habitatrichtlijn

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met *Calluna* en *Genista* [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met *Erica tetralix* [4010] en
- Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning.

De belangrijkste conceptdoelstelling voor het gebied, zoals vermeld in het gebiedendocument van het ministerie van LNV luidt als volgt: “Behoud van de oppervlakte en verbetering van de kwaliteit van het aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is”.

Feiten en omstandigheden

Habitattypen en gevoeligheid

Met betrekking tot de beoordeling van vergunningaanvragen is het van belang of, en in welke mate de doelstellingen zoals vermeld in de aanwijzing tot beschermd natuurmonument en Vogelrichtlijngebied en in de aanmelding van het Habitatrichtlijngebied worden aangetast. De te beschermen habitattypen en habitatsoorten worden in deze documenten benoemd. Met name dient het beheer gericht te zijn op het opgang brengen of continueren van hoogveenvorming in herstellende hoogvenen in kansrijke situaties, met het oog op ontwikkeling van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap), waar nodig uitbreiding oppervlakte.

Bij de aanmelding als Habitatrichtlijngebied is als volgt overwogen. Het gebied is van belang voor habitatype aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie

nog mogelijk is. Verder is de Groote Peel aangemeld voor habitatype Noord-Atlantische vochtige heide met dophei en voor droge Europese heide.

Nummer

1219750/1290475

De genoemde habitattypen zijn gebonden aan zeer voedselarme milieumomstandigheden. Hoogveen en vochtige heide zijn voorts gebonden aan natte omstandigheden. Ammoniak heeft een eutrofiërende werking, en heeft daarmee een negatief effect op de, aan zeer voedselarme omstandigheden gebonden habitattypen van het gebied. De schadelijkheidsgrens (waar de ontwikkeling van hoogveen negatief wordt beïnvloed) ligt tussen de 250 en 500 mol ammoniak per hectare per jaar. De achtergronddepositie in het Peelgebied ligt ver boven deze schadelijkheidsgrens.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij op 25 oktober 2006 advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nederweert en de provincie Limburg.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht belanghebbenden (Staatsbosbeheer en Werkgroep Behoud de Peel) de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

De volgende vier reacties zijn ontvangen:

- De gemeente Nederweert heeft per brief van 6 november 2006 aangegeven dat op 10 oktober 2001 een beschikking in het kader van de Wet milieubeheer is genomen voor het bedrijf van de heer H.J.P. Sijbers op de Schepengraaf 4 te Ospel.
- Staatsbosbeheer heeft per brief van 13 november 2006 aangegeven dat ze kennis heeft genomen van de aanvraag en dat ze geen zienswijze in wil brengen.
- Werkgroep Behoud de Peel heeft per fax van 24 november 2006 aangegeven dat zij in kan stemmen met het verlenen van de gevraagde vergunning omdat de aangevraagde bedrijfssituatie niet toeneemt ten opzichte van de bedrijfssituatie ten tijde van de aanwijzing van de Groote Peel als beschermde natuurmonument.
- De provincie Limburg heeft per brief van 9 maart 2007 het volgende advies naar voren gebracht:
“Het bedrijf beschikt over een vigerende vergunning Wet milieubeheer voor een ammoniakdepositie van 6800 kg, resulterende in een depositie van 38.76 mol/ha/jaar op de grens van het natuurgebied de Groote Peel. Er wordt nu vergunning gevraagd voor het uitbreiden van de hoeveelheid te houden pluimvee met 2610 dieren. Gelijkertijd wordt gestopt met het houden van 400 vleesvarkens.

Beleidskader ammoniakdepositie op natuurmonumenten

In een aantal recente uitspraken, o.a. de uitspraak van 4 januari 2006 (met kenmerk 2005/00045/1), heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ingestemd met het beleid van de minister van LNV zoals dat gold voor het inwerkingtreden van de Natuurbeschermingswet 1998. Wel heeft de Raad van State de destijds gebruikte salderingsmethode afgewezen omdat hiermee toch een uitbreiding van de totale depositie op het natuurgebied kon plaatsvinden. Zolang er geen nieuw ammoniakbeleidskader is zal de provincie Limburg het beleid zoals dat door de minister is opgesteld overnemen en bij salderingen de ontwikkelingen op dit punt nauwgezet blijven volgen.

Dit beleid kan als volgt worden weergegeven:

In beginsel mag de toegestane ammoniakdepositie niet meer bedragen dan de natuurlijke achtergronddepositie. Hiervoor wordt aangesloten bij de - inmiddels vervallen - Interimwet ammoniak en veehouderij (Interimwet).

Tot het moment dat vergunningverlening op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 kan worden gebaseerd op een nadere invulling van het vereiste bijzondere beschermingsniveau wordt het stand still-beginsel gehanteerd. De beslissende datum is daarbij die van de aanwijzing van het desbetreffende gebied als beschermd natuurmonument. Uitgangspunt voor de beoordeling van de vergunningaanvraag is: geen toename van de individuele depositie van een veehouderij. Aan bestaande bedrijven waarvoor een milieuvergunning is verleend, zal in beginsel ook een vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 kunnen worden verleend. De laatst verleende vergunning Wet Milieubeheer is hierbij richtinggevend. Dit ontslaat de veehouderijbedrijven echter niet van hun plicht om een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 aan te vragen.

In een aantal gevallen zal een individuele beoordeling plaats moeten blijven vinden om invulling te kunnen geven aan het bijzondere beschermingsniveau voor de aangewezen gebieden. Hiervoor is aanleiding indien de door het bedrijf veroorzaakte ammoniakdepositie groter is dan 600 mol/ha/jaar. Deze waarde sluit aan bij de in het Tweede Nationaal Milieubeleidsplan (NMP-2, p. 108) aangegeven richtwaarde voor ammoniakdepositie in het jaar 2010.

De beoordeling van de vergunningaanvraag op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 zal dan plaatsvinden aan de hand van de ter plaatse aanwezige achtergronddepositie, de hoogte van de

individuele depositie van het bedrijf en de aanwezige en te beschermen natuurwetenschappelijke waarden in het aangewezen gebied. Deze beoordeling kan ertoe leiden dat in bepaalde gevallen de vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 niet wordt verleend, dan wel onder nader te bepalen voorwaarden wordt verleend. Zure depositie leidt in voedselarme milieus zoals die aanwezig zijn in de Groote Peel tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden. Veehouderijen die een ammoniakdepositie veroorzaken op Natura 2000 gebieden of beschermde (staats)natuurmonumenten dienen te beschikken over een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

Nummer
1219750/1290475

Het beleid is erop gericht om in de nabijheid van kwetsbare natuurgebieden de ammoniakdepositie niet te laten toenemen ten opzichte van het moment van aanwijzing.

De aanvraag betreft een wijziging van de veehuisvesting van een varkenshouderij / pluimveebedrijf, die aan de Schepengraaf 4 gevestigd is. Het bedrijf was reeds aanwezig op het moment dat de Groote Peel in 1990 als beschermd en staatsnatuurmonument werd aangewezen. Uit de op 26 januari 1988 in het kader van de Hinderwet verleende vergunning blijkt dat het bedrijf vergunning had voor het houden van 10.000 moederdieren op huisvestingssysteem E.4.7 en 400 mestvarkens gedeeltelijk rooster <0,8 m² per dier (D.3.4.1), resulterende in een depositie op de rand van het gebied van 38.76 mol/ha/jr. Het dichtstbijzijnde emissiepunt voor de locatie is gelegen op circa 1250 meter van de rand van de Groote Peel. In onderstaande tabel zijn de bedrijfsgegevens en de depositieberekening weergegeven van de in 1988 vergunde situatie.

Vergunde situatie in 1988 (o.b.v Hinderwetvergunning 26 januari 1988)

	<i>Aantal</i>	<i>Kg NH3 per dier</i>	<i>Totaal kg NH3</i>	<i>Factor op 1250 m.</i>	<i>Depositie mol/ha/jr</i>
Stal 4					
Vleesvarkens, gedeeltelijk rooster <0.8 m ² per dier (D3.4.1)	400	2.5	1000	0.0057 (bos)	5.7
Stal 2, 5 en 6					
Moederdieren van vleeskuikens, (E4.7)	10000	0.58	5800	0.0057 (bos)	33.06
totaal			6800		38.76

Er was in 1990 dus sprake van een maximale depositie van 38.76 mol /ha/jr. Na de nu aan de orde zijnde wijziging in huisvesting zal het bedrijf er uit gaan zien zoals in onderstaande tabel is weergegeven.

Nummer
1219750/1290475

Aangevraagde emissie en depositie in 2006

	<i>Aantal</i>	<i>Kg NH3 per dier</i>	<i>Totaal kg NH3</i>	<i>Factor op 1250 m.</i>	<i>Depositie mol/ha/jr</i>
Ouderdieren van vleeskuikens (E4.7)	12610	0.58	7313.8	0.0057 (bos)	41.7

De aanvrager is voor de bedrijfssituatie ten tijde van de aanvraag ervan uitgegaan dat er naast de in de Hinderwetvergunning opgenomen 400 vleesvarkens en 10.000 moederdieren van vleeskuikens er daarnaast 10% hanen aanwezig waren, zoals volgens hem gebruikelijk zou zijn geweest bij het verlenen van een vergunning voor moederdieren. Overleg met de gemeente Nederweert heeft echter doen inzien dat in het onderhavige geval er geen reden is aan te nemen dat het aantal te houden hanen niet in het aantal op de vergunning opgenomen aantal moederdieren verwerkt zou zijn.

Op grond van bovenstaande blijkt dat door de verandering van het huisvestingssysteem de depositie op de rand van het gebied de Groote Peel toeneemt. Derhalve kan gesteld worden dat niet in voldoende mate is voldaan aan het stand-still beginsel zoals dat in het beleidskader is geformuleerd. De ammoniak ruimte die vrijkomt omdat op de beoogde locatie geen vleesvarkens meer gehouden worden komt overeen met ca 1724 ouderdieren van vleeskuikens. Het bedrijf blijft daarmee tot een pluimveebezetting van 11724 ouderdieren van vleeskuikens voldoen aan het stand-still beleid. Voor de overige 886 dieren wordt niet voldaan aan het stand-still beleid.

Conclusie

Gelet op vorenstaande blijkt dat de depositie op het gebied toeneemt ten opzichte van het moment van aanwijzing van de Groote Peel als beschermd natuurmonument. De gevraagde vergunning kan (slechts) worden verleend voor zover deze door ammoniakrechten wordt gedekt.”

Kortom, de provincie Limburg adviseert om vergunning te verlenen voor het houden van 11.724 ouderdieren van vleeskuikens op stalsysteem overige huisvestingssystemen E.4.7. (RAV); met een emissie van 6800 kg ammoniak per jaar, waarbij een ammoniakdepositie optreedt van 38.76 mol/ha/jr op de rand van de Groote Peel (zie onderstaande tabel).

	<i>Aantal dieren</i>	<i>Kg NH3 per dier</i>	<i>Totaal kg NH3</i>	<i>Factor op ca 1250 m. (bos)</i>	<i>Depositie mol/ha/jr</i>	Nummer 1219750/1290475
Ouderdieren van vleeskuikens (Overige huisvestingssystemen E.4.7)	11.724	0,58	6800	0.0057	38.76	

Tabel Advies Limburg

Aanvullende informatie

Naast bovengenoemde adviezen, hebben wij de gemeente Nederweert gevraagd om de laatst verleende Wet milieubeheervergunning, zoals verwoord in haar advies. De ontvangen Wet milieubeheervergunning van 10 oktober 2001 vervangt de Hinderwetvergunning van 26 januari 1988.

In deze laatst verleende milieuvergunning is een ammoniakemissie van 7752,3 kg. en een ammoniakdepositie op de rand van de Groote Peel van 43,07 mol vergund.

Overwegingen

Zure depositie leidt in voedselarme milieus zoals die aanwezig zijn in de Groote Peel tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden. Toename van de ammoniakdepositie op kwetsbare gebieden waarop de Natuurbeschermingswet van toepassing is en waar de kritische depositiewaarden van de gevoelige habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen al worden overschreden is zeer onwenselijk.

Op basis van de uitspraak van de Raad van State van 26 oktober 2006 (200502831/1) is het mogelijk om een Natuurbeschermingswetvergunning te verlenen aan bestaande bedrijven waarvoor een milieuvergunning is verleend.

Men vraagt een ammoniakdepositie aan dat overeenkomt met een emissie van 7.313,8 kg ammoniak per jaar. Dit betreft 12.610 ouderdieren vleeskuikens, gehuisvest in systeem E.4.7: overige huisvestingssystemen, met een ammoniakemissie per dier van 0,580.

Overigens merken wij op dat volgens de Wijziging Regeling ammoniak en veehouderij (Staatscourant van 24 oktober 2006) is dit huisvestingsstelsel gecodeerd als E.4.8.

Volgens de aanvrager is de afstand van de dichtstbijzijnde emissiepunt van het bedrijf tot de Groote Peel 1250 meter. De provincie Limburg hanteert 1250 meter. Hoewel de gemeente afstanden van 1375 en 1270 meter in haar beschikking van 2001 noemt, gaan wij uit van 1250 meter. Bij een afstand van 1250 meter hoort een depositieomrekeningsfactor van 0,0057 (bos) . **De aangevraagde depositie is dus 41,69 mol** (7.313,8 x 0,0057).

Op basis van de meest recente en vigerende Wet milieubeheervergunning van voor de inwerkingtreding van de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 is de vergunde ammoniakemissie 7752,3 kg per jaar. Bij een afstand van 1250 meter komt dit overeen met een depositie van 44,12 mol ($7752,3 \times 0,0057$).

Nummer

1219750/1290475

De aangevraagde emissie en depositie van ammoniak zijn lager dan de op basis van de Wet Milieubeheer vergunde situatie van vóór 1 oktober 2005. De aangevraagde vergunning kan daarom worden verleend. Staatsbosbeheer en Werkgroep Behoud de Peel hebben geen bezwaren of bedenkingen ingebracht tegen het verlenen van de aangevraagde vergunning.

Wij wijken af van het advies van Limburg, dat van mening is dat vergunning kan worden verleend voor een depositie van maximaal 38,76 mol per ha per jaar, in overeenstemming met een jaarlijkse emissie van 6800 kg ammoniak. De provincie Limburg gaat in haar advies uit van de oude vergunning van 1988 en niet uit van de meeste recente, vigerende vergunning van 2001.

Wij volgen de uitspraak van de Raad van State van 26 oktober 2006. Uit deze uitspraak volgt dat de bedrijfssituatie ten tijde van aanwijzing van het gebied als beschermd natuurmonument niet meer relevant is. Wij verlenen de aangevraagde Natuurbeschermingswetvergunning.

Nummer

1219750/1290475

Besluit

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN/OF 19d**

aan H.J.P. Sijbers voor het in bedrijf hebben van een pluimveehouderij op de Schepengraaf 4 te Ospel (6035 PV) – gemeente Nederweert, met 12.610 ouderdieren van vleeskuikens (overige huisvestingssysteem).

De vergunde emissie is 7.313,8 kg ammoniak per jaar en een ammoniakdepositie op de Groote Peel van maximaal 41,69 mol per ha per jaar.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

Nummer

1219750/1290475

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. Er mogen maximaal 12.610 ouderdieren van vleeskuikens worden gehouden.
3. De aanvraag maakt integraal deel uit van deze vergunning.

's-Hertogenbosch, 24 april 2007.

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

mw. B.A.M. van den Oetelaar,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (Bergs Advies, namens H.J.P. Sijbers te Ospel) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het Limburgs Dagblad Gewest Noord-Limburg d.d. 3 mei 2007.

Nummer

1219750/1290475

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo’n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag	1219750/1290475
0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN	
0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Nederweert, Postbus 2728, 6030 AA Nederweert	
0 Brabantse Milieufederatie, t.a.v. F. Swinkels, Postbus 591,
5000 AN Tilburg	
0 Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC Deurne
t.a.v. Wim van Opbergen	
0 Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH Tilburg	
0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies,
Postbus 5700, 6202 MA Maastricht	
0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 E. Deckers, auteursexemplaar (N&L V13-flex)	
0 dossier	